Knap staaltje schaatswerk

Sfeer proeven bij ijshockeyclub Frankfurter Lions

Achtergrond - 6 april 2009

(6 april 2009) Een sport die in Nederland wel bekend is maar niet razend populair, is dat in Duitsland wel: ijshockey. We hadden geluk dat we nog een staplek konden krijgen voor de wedstrijd van de Frankfurter Lions tegen de Sinupret Ice Tigers.

Met de meute mee, langs een overvolle parkeerplaats, kwamen we bij een grote ijshal aan. Het stond vol met fans. We spraken twee echte Lions-fans. De twee mannen gaan al ruim 20 jaar naar hun wedstrijden. Ze denken dat het vandaag spannend wordt, omdat de teams aan elkaar zijn gewaagd.

De meeste mensen gingen in het stavak achter een goal staan. Bijna alle fans hadden wel een Lions-shirt aan. Er waren vele verschillende soorten: roze met groen, zwart en geel met blauw, en overal stond 'Lions' op. Kennelijk verandert de ijshockeyclub vaak zijn tenue, of de shirts waren gewoon heel erg oud.

Opblaasleeuw

Iets voor tweeën kwamen de spelers het ijs op: bijna veertig mannen met overal stootkussens onder hun kleding. Iedereen begon te juichen en te klappen. De meesten reden rondjes, voor- én achteruit, en sommige gingen op het ijs zitten om hun benen te rekken. Het was geweldig ze te zien inspelen, de snelheid waarmee de puck over het ijs ging en hoe ze er trucjes mee deden.

Rond 14 uur waren de stavakken propvol! De zitplekken waren wel nog leeg. Een kwartiertje later gingen de spelers het ijs af, werd de baan weer glad gemaakt door een wagen en werden de goals geplaatst. Voor een lekkere stemming werd heel hard het clublied van de Lions gedraaid.

Vlak voor het begin werd een soort doek het ijs opgesleept. We vroegen ons net af wat het was, toen het ineens de lucht in werd gepompt. Het werd een grote opblaasleeuw. Hij stond als een soort tunnel voor de ingang van de spelers van de Lions. Eerst kwamen de cheerleadermeiden met hun heen en weer zwaaiende pompons. Daarna kwamen de spelers onder luid gejuich het ijs op.

Twee

Twee minuten afkoelen

Een ijshockeyteam bestaat uit vijf spelers en een keeper. Toen alle spelers van beide teams én de vier scheidsrechters klaarstonden, begon de wedstrijd. Je ziet enorm veel gebeuk en geduw, maar ook een knap staaltje ‘schaatswerk’. Ik stond versteld hoe ongelooflijk goed die mannen konden schaatsen, hoe makkelijk ze die puck aannamen en hem weer meegaven aan een teamgenoot. Als ze te veel beukten, moesten ze even twee minuten in een hokje ‘afkoelen’.

Nog een iets waar we, zacht uitgedrukt, verbaasd over waren, was de wisseltijd. De wissels vonden ongeveer om de twee minuten plaats! Dan gingen vijf spelers als een speer naar de kant en kwamen vijf anderen er weer in. Sommigen gingen via het deurtje, maar velen klommen gewoon over de reling heen. Maar het ging zó snel, dat ik na een tijd nauwelijks meer doorhad dat er gewisseld werd.

Het publiek was heel enthousiast. De fans klapten, zongen en ramden op trommels. Dat zorgde voor een leuke sfeer. Tijdens de wedstrijd werd ook muziek gedraaid, dat was erg gek. Als er even een pauzemoment was, bijvoorbeeld door een straf voor een speler, werd snel de muziek aangeknald. Maar nog geen halve minuut later moest hij dan weer uit omdat het spel werd hervat.

Derde helft

Na twintig minuten was het rust met een stand van 0-0. Er werd een wedstrijdje gehouden tussen de kleine ijshockeyers van beide teams. Na een kwartier ging de wedstrijd verder. In de 28ste minuut ging het stadion uit zijn dak: het stond 1-0!

In de derde helft, ja een ijshockeywedstrijd heeft drie helften van 20 minuten, werd het nog heel spannend. In de 44ste minuut ging de puck de goal van de Frankfurters in. Bijna direct daarna, in de 46ste minuut, maakten de Tigers het af met nog een goal. De wedstrijd eindigde in 1-2.

Jammer dat de Lions hadden verloren, maar het was, mede door de sfeer, een superervaring.

Kaya Weers is redacteur van de Scholierenpagina van het Duitslandweb. Zij zit in 5 VWO van het Da Vinci College in Leiden.

Afbeeldingen:

Duitsland Instituut Amsterdam

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: https://duitslandinstituut.nl/artikel/3477/knap-staaltje-schaatswerk